

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO¹⁾

z dnia

2015 r.

w sprawie maksymalnych stawek opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego

Na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 2015 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa maksymalne stawki opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego w celach innych niż badawczy, naukowy lub edukacyjny, zwane dalej „maksymalnymi stawkami opłat”, nakładanych przez podmioty zobowiązane będące muzeami państwowymi lub muzeami samorządowymi.

§ 2. Maksymalne stawki opłat wynoszą w przypadku udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego:

1) za pośrednictwem systemu teleinformatycznego – 118 zł za jednorazowe udostępnienie;

2) w formie kopii (reprodukcji) cyfrowej – 172 zł za jeden skan lub fotografię cyfrową zapisane na nośniku cyfrowym;

3) w formie fotografii:

a) za sztukę w formacie nie większym niż 50x60 cm – 168 zł,

b) za 1m² w formacie większym niż określony w lit. a – 513 zł;

4) w formie papierowej:

a) za jedną stronę odbitki lub wydruku kolorowego:

- w formacie A-4 – 33 zł,

- w formacie A-3 – 61 zł,

¹⁾ Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego kieruje działem administracji rządowej - kultura i ochrona dziedzictwa narodowego, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (Dz. U. poz. 1258).

b) za jedną stronę odbitki lub wydruku czarno-białego:

- w formacie A-4 – 25 zł,

- w formacie A-3 – 45 zł;

5) w formie nagrania dźwięku lub obrazu i dźwięku na nośnik cyfrowy – 63 zł za każdą rozpoczętą godzinę nagrania;

6) w sposób inny niż określone w pkt 1-5 – 86 zł za każdą rozpoczętą godzinę koniecznej pracy pracownika muzeum.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 2015 r.

MINISTER

KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

w porozumieniu:

MINISTER CYFRYZACJI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego w sprawie maksymalnych stawek opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 2015 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz.).

W dotychczasowym stanie prawnym, stosownie do przepisu art. 23a ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2014 r. poz. 782 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 1240), instytucje kultury i inne podmioty prowadzące działalność kulturalną nie były zobligowane do udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego w celu ich ponownego wykorzystywania. Dopiero przepis art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 2015 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego przewidując, że przepisy tej ustawy nie będą miały zastosowania do informacji sektora publicznego będącej w posiadaniu państwowych lub samorządowych instytucji kultury oraz innych podmiotów prowadzących działalność kulturalną, wprowadził jednocześnie wyjątek od ww. zasady. Wyjątek ten dotyczy zastosowania przepisów ustawy z dnia 2015 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego do informacji sektora publicznego będącej w posiadaniu muzeów państwowych lub muzeów samorządowych, bibliotek publicznych, a także archiwów tworzących państwową sieć archiwalną oraz innych jednostek organizacyjnych prowadzących działalność archiwalną w zakresie państwowego zasobu archiwalnego. W związku z powyższym w dotychczasowym stanie prawnym nie było przepisów, które określałyby maksymalną wysokość stawek za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego nakładanych przez państwowe lub samorządowe muzea.

W projektowanym rozporządzeniu zostały ustalone maksymalne stawki opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego w celach komercyjnych lub niekomercyjnych innych niż pierwotny publiczny cel, dla którego informacje te zostały wytworzone, nakładane przez państwowe lub samorządowe muzea. Należy podkreślić, że opłaty te nie dotyczą udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania w celach niekomercyjnych o charakterze badawczym, naukowym lub edukacyjnym.

Ustalając maksymalną wysokość stawek za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego nakładanych przez państwowe lub samorządowe muzea dokonano podziału udostępnianej lub przekazywanej informacji sektora publicznego pod względem nośnika, na którym informacja ta jest udostępniana lub przekazywana przez muzeum podmiotowi, który wystąpił o udzielenie lub udostępnienie tej informacji. Wyodrębniono cztery formy przekazywania informacji: w formie informacji teleinformatycznej, w formie kopii cyfrowej utrwalonej na nośniku cyfrowym, w formie fotografii oraz w formie odbitki kserograficznej na papierze. Powyższe wyodrębnienie wynika z faktu, iż informacjami sektora publicznego, które znajdują się w posiadaniu muzeów, są wizerunki muzealiów w rozumieniu art. 25a ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2012 r. poz. 978 oraz z 2015 r. poz.) oraz powiązane z nimi treści powstałe w wyniku realizacji określonych tą ustawą celów tego rodzaju instytucji kultury. Przykładowo można wymienić dokumentację wizualną muzealiów (fotografie, skany), informacje identyfikacyjne muzealiów zawarte w inwentarzach i kartach ewidencyjnych, opisy muzealiów i ich kolekcji sporządzane na potrzeby wystaw stałych i czasowych, komunikaty prasowe dotyczące muzealiów, informacje o wartościach i treściach muzealiów, informacje dotyczące wydarzeń edukacyjnych, działalności wydawniczej i poszczególnych publikacji.

Ustalając maksymalną wysokość stawek za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego nakładanych przez państwowe lub samorządowe muzea uwzględniono koszt nadania informacji formy, w której zostanie ona udostępniona lub przekazana oraz koszty związane z przekazaniem tej informacji podmiotowi, który o jej udostępnienie lub przekazanie wystąpił. Jednocześnie uwzględniono koszty wynikające z gromadzenia, produkowania, reprodukowania, rozpowszechniania oraz ochrony i ustalania praw do udostępnianej lub przekazywanej informacji, co umożliwia przepis art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 2015 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego. Pod uwagę wzięto także, co również umożliwia wspomniany przepis, rozsądny zwrot z inwestycji ustalony na poziomie 6,5%. Wartość ta nie przekracza o 5 punktów procentowych stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego. Stopa referencyjna od dnia 5 marca 2015 r. wynosi 1,50.

Należy podkreślić, że w projekcie zostały określone maksymalne stawki opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego nakładanych przez państwowe lub

samorządowe muzea. Wspomniane instytucje kultury mają jednak możliwość pobierania tego rodzaju opłat o niższej wysokości albo odstąpienia od ich nałożenia.

W związku z tym, że określania maksymalnej wysokości stawek za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego nakładanych przez państwowe muzea lub samorządowe muzea nie regulują w obecnym stanie prawnym żadne przepisy w projekcie rozporządzenia nie zamieszczono przepisów przejściowych.

W celu kształtowania w muzeach państwowych lub samorządowych stawek za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 2015 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego przyjęto, iż projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem wejścia w życie tej ustawy.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Regulacje zawarte w projektowanym rozporządzeniu nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), zatem nie podlega ono notyfikacji.

Projektowane rozporządzenie nie musi być przedstawione instytucjom i organom Unii Europejskiej ani Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia w rozumieniu § 27 ust. 4 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projektowane rozporządzenie zostanie udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego (<http://bip.mkidn.gov.pl>).

Nazwa projektu

Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie maksymalnych stawek opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego

Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu

Jacek Miler Dyrektor Departamentu Dziedzictwa Kulturowego
tel.: 22 42 10 556, fax: 22 826 30 59, e-mail: ddk@mkidn.gov.pl

Data sporządzenia

7 września 2015 r.

Źródło: art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 2015 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. poz.)

Nr w wykazie prac

.....

OCENA SKUTKÓW REGULACJI**1. Jaki problem jest rozwiązywany?**

Ustawa z dnia 2015 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego wprowadziła możliwość nakładania przez muzea państwowe lub muzea samorządowe opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego. Wprowadzenie takiej możliwości spowodowało konieczność określenia maksymalnych stawek tego rodzaju opłat nakładanych przez muzea państwowe lub muzea samorządowe. Jako podmiot, który obowiązany jest określić wysokość maksymalnych stawek wskazany został w upoważnieniu do wydania w tym zakresie aktu wykonawczego, zawartym w przepisie art. 17 ust. 3 wspomnianej ustawy, minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W projektowanym rozporządzeniu zostały ustalone maksymalne stawki opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego w celach komercyjnych lub niekomercyjnych innych niż pierwotny publiczny cel, dla którego informacje te zostały wytworzone, nakładane przez państwowe lub samorządowe muzea. Wspomniane instytucje kultury mają jednak możliwość pobierania tego rodzaju opłat o niższej wysokości albo odstąpienia od ich nałożenia. Należy także podkreślić, że opłaty te nie dotyczą udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania w celach niekomercyjnych o charakterze badawczym, naukowym lub edukacyjnym.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z analizy materiałów udostępnionych przez Komisją Europejską wynika, że do tej pory 8 krajów członkowskich implementowało Dyrektywę 2013/37/UE, tj.: Wielka Brytania, Niemcy, Grecja, Hiszpania, Szwecja, Austria, Dania i Holandia. Wielka Brytania, Niemcy, Grecja, Hiszpania, Szwecja i Austria implementowały Dyrektywę wprost. W Szwecji wprowadzono specjalny wyjątek dla BAM, ale bez dodatkowych kosztów ochrony i ustalenia praw, natomiast w Holandii – specjalny wyjątek tylko dla bibliotek i muzeów, a w Danii nie przewidziano specjalnych wyjątków dla BAM..

Wielka Brytania:

2015 No. 1415 PUBLIC SECTOR INFORMATION. The Re-use of Public Sector Information Regulations 2015
Zasady regulujące obliczanie opłat w odniesieniu m.in. do muzeów zostały określone w pkt 15 paragrafie 7, w związku z paragrafem 3(c), 8 i 11 ww. aktu prawnego. W odniesieniu do zasad regulujących pobieranie opłat ustawodawca ustanawia, że w każdym przypadku w odniesieniu m.in. do muzeów całkowity przychód z wydawania i zezwalania na ponowne wykorzystywanie dokumentów we właściwym okresie obrachunkowym nie może przekroczyć sumy (a) kosztów bezpośrednich, (b) rozsądnego podziału kosztów pośrednich i ogólnych związanych z gromadzeniem, produkowaniem, reprodukowaniem, rozpowszechnianiem, ochroną i ustaleniem praw oraz (c) rozsądnego zwrotu z inwestycji. Ustawa zakłada zwolnienie muzeów z obowiązku stosowania metody kosztów krańcowych. Instytucje te będą miały możliwość pobierania wyższych opłat, niż pozostałe podmioty zobowiązane podlegające pod zakres omawianego aktu prawnego.

Niemcy

Erstes Gesetz zur Änderung des Informationsweiterverwendungsgesetzes* Vom 8. Juli 2015, Bundesgesetzblatt Jahrgang 2015 Teil I Nr. 29, ausgegeben zu Bonn am 16. Juli 2015

Zasady regulujące obliczanie opłat w odniesieniu m.in. do muzeów zostały określone w rozdziale 5, paragrafie 4 w związku z paragrafem 2 pkt 3 ww. aktu prawnego.

W zakresie obliczania opłat w odniesieniu m.in. do muzeów akt prawny przewiduje możliwość pobierania opłat wyższych niż koszty krańcowe, nieprzekraczających jednak kosztów gromadzenia, produkowania, reprodukowania, rozpowszechniania, ochrony i ustalania praw wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji.

Ustawodawca nie zdecydował się na wprowadzenie generalnej zasady nieodpłatności w odniesieniu do ponownego wykorzystywania przekazywanych informacji sektora publicznego.

Uwzględniony został także wyjątek przewidziany w Dyrektywie dający możliwość pobierania wyższych opłat przez organy sektora publicznego, które muszą uzyskiwać dochody w celu pokrycia znacznej części kosztów związanych z wykonywaniem swoich zadań publicznych oraz w odniesieniu do dokumentów, których gromadzenie, produkowanie, reprodukowanie i rozpowszechnianie wymaga od zainteresowanych organów sektora publicznego ponoszenia kosztów i uzyskiwania dochodów wystarczających na pokrycie znacznej części tych kosztów. Podobne rozwiązanie przyjęto w Austrii (Bundesgesetz mit dem das Informationsweiterverwendungsgesetz geändert wird (Federal Act amending the law on the re-use of public sector information), BGBl I nr. 76/2015, 9.07.2015), Grecji (Ανοικτή διάθεση και περαιτέρω χρήση εγγράφων, πληροφοριών και δεδομένων του δημόσιου τομέα, τροποποίηση του ν. 3448/2006 (Α' 57), προσαρμογή της εθνικής νομοθεσίας στις διατάξεις της Οδηγίας 2013/37/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, περαιτέρω ενίσχυση της διαφάνειας, ρυθμίσεις θεμάτων Εισαγωγικού Διαγωνισμού Ε.Σ.Δ.Δ.Α. και άλλες διατάξεις.). W Hiszpanii (Ley 18/2015, de 9 de julio, por la que se modifica la Ley 37/2007, de 16 de noviembre, sobre reutilización de la información del sector público, BOE no. 164/2015 of 10 July 2015, p. 57436) dodatkowo ustawodawca przewiduje, że opłaty mogą być różnicowane w zależności od tego, czy ponowne wykorzystywanie odbywa się w celach komercyjnych czy nie.

Szwecja

Lag om ändring i lagen (2010:566) om vidareutnyttjande av handlingar från den offentliga förvaltningen; utfärdad den 21 maj 2015

W zakresie obliczania opłat w odniesieniu m.in. do muzeów akt prawny przewiduje możliwość pobierania opłat wyższych niż koszty krańcowe, nieprzekraczających jednak kosztów gromadzenia, produkowania, reprodukowania, rozpowszechniania wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji. Ustawodawca przy obliczaniu całkowitego dochodu nie uwzględnił dodatkowych pozycji w postaci kosztów ochrony i ustalania praw.

Uwzględniony został także wyjątek przewidziany w Dyrektywie dający możliwość pobierania wyższych opłat przez organy sektora publicznego, które muszą uzyskiwać dochody w celu pokrycia znacznej części kosztów związanych z wykonywaniem swoich zadań publicznych. Wyłączone spod wyjątku zostały jednak dokumenty, których gromadzenie, produkowanie, reprodukowanie i rozpowszechnianie wymaga od zainteresowanych organów sektora publicznego ponoszenia kosztów i uzyskiwania dochodów wystarczających na pokrycie znacznej części tych kosztów.

Dania

Lov om ændring af lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer 2 June 2014

Ustawodawca zastosował jedną kategorię regulującą nakładanie opłat do wszystkich podmiotów zobowiązanych udostępniających informację sektora publicznego. Wskazano, że opłata może być pobierana na pokrycie dodatkowych kosztów związanych z udostępnianiem dokumentów i zbiorów danych do ponownego wykorzystywania. Możliwość pobierania opłat przez biblioteki, archiwa i muzea nie została w omawianym akcie uwzględniona jako osobny wyjątek.

Holandia

Wet van 24 juni 2015, houdende regels over het hergebruik van overheidsinformatie

Zasady regulujące obliczanie opłat w odniesieniu do bibliotek, muzeów i archiwów zostały określone artykuł 9 omawianego aktu.

Generalną zasadą przewidzianą w ww. akcie prawnym jest ograniczenie do kosztów krańcowych poniesionych w związku z ich reprodukowaniem, udostępnianiem i rozpowszechnianiem informacji sektora publicznego. W drodze wyjątku opłaty pobierane przez muzea i biblioteki w związku z udostępnianiem informacji do ponownego wykorzystywania, nie może przekraczać kosztów gromadzenia, produkowania, reprodukowania, rozpowszechniania, ochrony i ustalania praw wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji.

Drugim wyjątkiem przewidzianym w akcie jest możliwość pobierania opłat nieprzekraczających kosztów gromadzenia, produkowania, reprodukowania i rozpowszechniania wraz z rozsądnym zwrotem z inwestycji przez organy sektora publicznego, które muszą uzyskiwać dochody w celu pokrycia znacznej części kosztów związanych z wykonywaniem swoich zadań publicznych.

JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie spowoduje skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:	

9. Wpływ na rynek pracy

Przedmiotowy akt prawny nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

- środowisko naturalne
- sytuacja i rozwój regionalny
- inne

- demografia
- mienie państwowe

- informatyzacja
- zdrowie

Omówienie wpływu

Brak wpływu.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Na bieżąco, w przypadku wystąpienia z wnioskiem o udzielenie lub przekazanie informacji sektora publicznego do ponownego wykorzystywania.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie narzędzia zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu nie będzie prowadzona, gdyż projekt określa wyłącznie maksymalne opłaty za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)